

लुवीस मस्करेनस हाणी बरयलेल्या आब्रांवचे यज्ञदान काव्यनाटकाचेर साहितीक नियाळ

Wilma Fernandes¹, Dr. Arvind Chandrakant Shanbhag²

¹Research Scholar, Institute of Social Science and Humanities, Srinivas University, Mangaluru, India.

²Research Guide, Institute of Social Science and Humanities, Srinivas University, Mangaluru, India.

Abstract

उद्देश: लुवीस मस्करेनस हाणी बरयलेल्या आब्रांवचे यज्ञदान काव्यनाटक 1987 इस्वेंत प्रगती प्रकाशना द्वारी पर्गट जालो. ह्या पुस्तकांत कवी लुवीस मस्करेनस हाणीं खुद प्रस्तावन बरयला. कसो एक नाटक प्रेक्षकाच्या मतीचेर प्रभाव घालुंक सकता तें कवी लुवीस मस्करेनस हाणी आपल्याच उतरांनी वर्णिला. ह्या नाटकांत देवभक्तीक मनीस आब्रांवचो त्याग वर्णिला. एका मनश्याक आपल्या देवाचेर आसची पात्येणी खंयसर व्हरुन पायता, ताची जीणी कशी बदलताली म्हळ्ळें विश्लेषण करचें ह्या अध्ययनाचो उद्देश जावन आसा.

विधान: हें एक विश्लेषणात्मक अध्ययन जावन आसा. आब्रांवान कशे आपल्या देवाचेर पात्येणी दुरुन आपल्या एकाच पुताची बली भेटवंक तो तयार जालो आनी कशें देवान ताका ताच्या पात्येणेचो फळ दिलो म्हळ्ळे विश्लेषण करुन ह्या अध्ययनांत विवरण दिला.

फलतांश: ह्या नाटकांत आमकां सबार पात्रां दिष्टीक पडतात. आब्रांवचे चाकर थारे आनी मेनु मधें जात-मत भेद करचो दिसोन येता. आपल्या काव्याळ उतरांनी लुवीस मस्करेनस हाणी बरयलेलो हो नाटक वाचप्याचे मन आकर्षण करूंक सकता ते आमकां दिसोन येता. सुडाळ आनी सामान्य उतरांनी हो नाटक रचला मात न्हंय वाचप्याक गोंदोळाक हाडचे तसले सब्द वापारिनासताना साद्या उतरांनी वर्णिला.

मौल्य: आब्रांवक आनी ताची पतीण सारेक सबार वर्सां उपरांत देवाचे आशीर्वादा निमती एक बाळ जल्माता आनी त्या बाळशाक इसाक म्हणून नांव दितात. आब्रांव हरयेक दीस चुकानासताना देवाक आराधन करता आनी शेळियेची बली भेटयता. आपल्या देवाचो इतलो मोग करचो आब्रांव देवाचे उतार कितल्या मापान पाळुंक तयार जाता म्हणून देव ताची परीक्षा करता. एक दीस देवाचे आराधन करचे वेळी देवदुताचो ताळो आब्रांवक आयकाता. आनी तो ताळो ताका आपल्या एकल्याच पुताची बली भेटवंक आज्ञा दिता. आब्रांवक दूख भोगता. सबार वर्सां उपरांत जल्माल्ल्या आपल्या एकल्याच पुताची बली आपलेच हातीं कशें भेटवंचे म्हण कळानासताना खंतीन भरता तरी आपलो मोग करतलो देव खुद बली भेटवंक आज्ञा दिताना आब्रांव पाटीं सराना.

प्रकार: परिकल्पना संशोधन

प्रमुख सब्द: लुवीस मस्करेनस, आब्रांव, यज्ञदान, काव्यनाटक, साहितीक नियाळ.

१. प्रस्तावन:

नाटक एक कला जावनासा आनी ह्या कलेक समाजंतलो हरयेक व्यक्ती स्वीकार करता. पुरातन काळा थावन नाटकाक समाजंत महत्वाचो स्थान आसा. लोकाक सुस्तानाशे तांचे मतींत बरे या वायट रिगोंवची आनी तांची मनां बदलची सकत नाटकाक आसा. नाटक ल्हानां-व्हडांक सांगाता हाडुंकची सकता. जातभेद आनी मतभेद लेकिनासताना हरयेकलो नाटक पळेंवक आनी ताची सोभाय चाकुंक हाजर जाता. लोकामदें बर्या चालीची बी वोंपूंक, भावाडत विस्तारोंक नाटक एक वर्ते हातेर. आब्रांवचे यज्ञदान काव्यनाटकांत, आदल्या काळार चलोन आसल्यो रीती-रिवाज्यो, यज्ञ-होम, तेलाचे आनी पीटाचे होम, बकरे, पाडे आनी पाव्यांची यज्ञदान निजा देवाक भेटयताले. शुद्ध आनी भष्ट म्हळ्ळेले चिंताप कळोन येता. पुरातन काळा थावन उंचली जात, नीच जात म्हळ्ळे जातभेद, मतभेद चालतीर आसल्लेय दिसोन येता. मीसाचे बलिदान घडचे आदी आब्रांव कसो देवाक मान करता, देवाचेर पात्येणी दवरून देवाखातीर आपल्या एकल्याच पुताची बली भेटवन दीवक तयार जाता. हांगासर एका भक्तीक मनश्याची पात्येणी आमकां दिसोन येता. तशेंच आपल्या बापायच्या उतरांक खाल जावन, देवाखातीर आपणाचीच बली भेटवक तयार जांवच्या इसाकाचे धैराधीकपण आनी व्हडवीकाय आमकां दिसोन येता. प्रकृतेच्या नियमा पर्माणे हरयेका मनश्यान आपल्या जिणियेंत कष्ट सोसूंक आसात. जांव ते पांडव वा सीताराम, पांडवांनी रणामळार झुज करीजय पडले, सीतारामाक दंडकवनांत कष्ट सोसूंक मेळ्ळे. राय कुळियेचे आसल्यारी तांची जीणी सलीसायेची आसना, हें ह्या गीतनाटका वर्वीं आमका कळोन येता.

२. कवी परिचय:

श्री लुवीस मस्करेनस 1887 इसवेंत, फेब्रेरिचे 1 तारिकेर मंगळूरच्या एका काथोलिक कुटमांत जलमालो. सात जणां भुर्ग्या पयकी निमाणो जावनासल्लो. तो ल्हानपणार स्वभावान लजीस्ट तरी चुरुक आनी गिन्यानवंत जावनासल्लो. विज्ञाना थंय, वनस्पतीशास्त्रा थंय चड आसत आसल्ली. सबार भासांनी तो प्रवीण. 1915 इसवेंत जनेर 28 तारिकेर मागदेलीन पिंतालागिं ताचें लग्न जाले. तांका आट भुर्गीं जलमालीं. सात चेडुवा आनी एक चेको. दोगां चेडुवां ल्हानपणारच पिडे निमती अंतर्लीं. लुवीस मस्करेनसाक लिखण्याची विशेस देणें आसल्ले. ताची शयली उत्तम आनी सुडाळ आसल्ली. 1912 इसवेंत उवीस मस्करेनस आनी शेवलिये यु. कण्णप्पा हाणी सांगाता मेळोन 'कोंकणी दिर्वे' पत्र उज्वाडाक हाडले. पयली पांच वर्सां तो कोंकणी दिर्व्याचो संपादक जावन वावुरलो. आनी त्या वेळार तें पत्र चड फामाद जाल्ले. ताका पेद्रु जुवांव सोज, जुजे रेग, वेनान्स कुवेल हांचो सहकार आसल्लो. थोडया वर्सां उपरांत श्री आलेस पायसान हें काम हातीं घेतलें. दिर्वे पत्र उज्वाडाक येताना मंगळूर दिलेसेजींत कोंकणी भाशेचें दोन तीन मागण्या पुस्तक सोडल्यार दुस्रें कितेंच साहित्य नातल्लें. जायतो लोक अशिक्षित जावनासल्ले. आनी शिकप्यांक कोंकणी साहित्याचेर आसत नातल्ली. अशें आस्तां कोंकणी भास आज समाजंत प्रमुख स्थान घेंवक मुख्य कारण श्री लुवीस मस्करेनस. श्री लुवीस मस्करेनस बरयणार मात न्हंय, एक उत्तम कवी जावनासल्लो. ताची कविता बोंव आपुरबायेची आसोन गुंडायेच्या अर्थान भरलेली जावनासल्ली. हाका 'आब्रांवचे यज्ञदान' एक रुजवात जावनासा. कोंकणी दिर्व्याच्या अंक्यांत श्री सिल्वेस्तर मिनेजसान अशें लिखलें, "दिर्वे तयार कर्च्यांत श्री लुवीस मस्करेनसाची शाती विशेस. ताची जाणवाय आनी विद्या, ताची गुंडाय आनी बारीकसाण, ताचे भाशेचो अलंकार आनी शैलेची सुडाळाय हें सर्व इतले नाजूक आनी विंच्णार, ताचीं लेखनां तितली वाचया म्हण जातात, कोणाक जर तर कोंकणी बरंवक शिकाजाय म्हणा आसा, तो तीं पयल्या पांच वरसांची दिर्वीं वाचून पळेंवदी....." लुवीस मस्करेनस एक उंचल्या वर्गाचो कोंकणी विद्वांस आनी कवी म्हणून ताच्या लिखण्यांनी कळोन येता. ताची कविता विंचणार आनी अर्थाभरीत उतरांनी भरून वाचप्याक गूंड चिंतपाक पावयता आनी जाणवाय लाभाशे करता. ताणे सबार मटवी कविता रचल्यांत. 'मनीस म्हणजे कितें?' म्हळ्ळ्या कवितेंत मनश्याचे किर्कोळ जिणियेचे वर्णन केला. ताणे थोडीं पवित्र गीतांय

बरयल्यात. त्या पयकी 'वेळकाळ सुरु जांवचे पुरवी' म्हळ्ळे एकरिस्तीक गीत चड प्रख्यात जावनासा. ताच्या काव्यांचो आनी गीतांचो संग्रह आतां मेळाना म्हळ्ळी निराशेची गजाल. 1961 इसवेच्या जुलायि 23 वेर तो अंतरलो.

३. साहितीक नियाळ:

आब्रांवचे यज्ञदान काव्यनाटकांत आदिवचन, पयले थळ, दुस्रे थळ, तिस्रे थळ आनी आखेरवचन अशें पांच वांटे आसात. हांतले पांच पात्रां अशें आसात:

आब्रांव – प्रायवंत हेब्रेव

इसाक – आब्रांवचो पूत

थारे – हेब्रेव कुळियेचो चाकर (गोरो)

मेनु – मिस्रि मगार चाकर (सावळो)

देवदूत – (दिश्टीभाय्र) फकत ताळो आयकाता

३.१ आदिवचन:

दोन हजार वर्सां फुडें हेब्रेवांच्या गावांत आब्राम नांवाचो मनीस खर्या जीव्या देवाक भजन करतालो. भजन करतासताना ताका देव दिश्टीक पडता आनी म्हणता, “तुजो मांयगांव सांड तूं, दुसरो दितां”. देवाच्या उतराक पाळो दीवन आब्राम ताचे पतिणेक साराक घेवन देशांतर वेता देवान भासायल्ल्या पर्माणे ताका बरेंपण लाभता. ताची जीणि नंदन जाता तरी ताच्या पतिणेचे कुशींत बाळ जल्मानासताना तो खंती बेजारायेन दीस पाशार करता. साराक कुमोक करूंक आगारे नांवाची दासी आसता, ती मिस्री कुळियेची जावनासल्ली. अशें एक दीस सारा आब्रांवाक म्हणता, भर्तारानो, आयका, दुकानाकात पुत्रा-फळ ना म्हणोन आमकां; म्हजी दासीण आसा मिस्रेमगारले, आगारे; घेया तुमी तिका तुमचें स्त्रीये जाग्यार; तिचे थंय पूण जांवदी आमकां एकलें भुरगें, कित्याक भेष्टें अशें सदां खंतीन बसचें?” साराची हीं उतरां आयकोन कितें करचें म्हण कळानासताना आब्रांव सारान सांगल्लेबरी करता. आगारे परकी जातीची स्त्री तरी आपणाक एक भुरगें जायजय म्हळ्ळी अभिलाषा ताचे थंय उबजाता. आगारेक आपलि पतीण करता आनी एका चेरक्या भुरग्याक जल्म दिता. आब्रांव त्या भुरग्याक इस्मायेल म्हण नांव दिता. इस्मायेल व्हड जाता. लागीं-लागीं 13-14 वर्सां उपरांत सारा इसाकाक जल्म दिता. इसाकाचे फुडाराचे खंतीन सारा आब्रांवाक आगारे आनी इस्लायेलाक देशांतर धाडुंक विनंति करता. आब्रांव देवालागिं हाचे विशीं विचारताना ताका तशेंच कर म्हणाता. देकुन आब्रांव आगारे आनी इस्मायेलाक देशांतर धाडता. देशांतर वेताना तांका सबार अडकळ्यो मेळतात तरी देव तांची सुरक्षा करता. थोड्या तेंपांनी देव आब्रांवाक आपल्या एकल्याच पुताची इसाकाची बली भेटवक आज्ञा दिता. आब्रांव देवाची आज्ञा कसो पाळता, कितलो व्हळवळता, दूख भोगता तें आमकां पयले, दुसरे आनी तिसरे थळांनी कळोन येता.

३.२ पयले थळ:

पयल्या थळांत सुरवेर आब्रांवचें चाकर थारे (जुदेव कुळियेचो) आनी मेनु (मिस्रि) हांचे मदें संभाषण चलता. थारे आपुण उंचल्या कुळियेचो आनी मेनु सकयल्या वर्गाचो म्हळ्ळो मनोभाव ताचे थंय दिसोन येता. आब्रांवच्या काळार जातीभेद आनी मतभेद म्हळ्ळे तारतम्य आसल्ले चाकरांच्या उतरांनी कळोन येता. बेर्साबेच्या मळ्यांत आब्रांवाचो चाकर थारे एक शेळी घेवन येता तशेंच मेनु ती शेळी भेटवच्या खातीर लांकडाची भोरकुटी खांदार घेवन येता. तवळ थारे मेनुक शेळी भेटवच्या जाग्याक मुकार सरूंक दीना कित्याक म्हळ्यार त्या जाग्यार ताचो धनी आब्रांव निजा देवाची पुजा करता पूण मेनु एक

इजिप्तगार आनी ते मन्जातिक, बोंब्याक भाजतेले मंत्रवादी देकुन निजादेवाक पुजा करच्या जाग्याक येंवक फावो न्हंय म्हणता. मेनुक आपलो गुलाम तसो व्हेवार करता. मेनुक हें समजाता. कित्याक म्हळ्यार कष्टांचे काम थारे मेनुक दिता आनी हळताचे काम तोच करता. हांगासर चाकरांच्या मतींत आसचो बेदभाव आमकां दिसोन येता. मेनु रागार जाता आनी पाटी थारेक जाप दीवन तुंच कर म्हणता. तवळ थारेक मेनु रागार जाला म्हळ्ळे समजाता. हांगासर थारे मेनुचेर आपुण उंचल्या वर्गाचो म्हणून अधिकार दाकंवचे प्रेतन करता ते आमका दिसोन येता. मेनु म्हणता, “हेब्रेवगारांक राज्वट ना. आनी आमचे ऐगुप्तिराज साळक नैल उदकाचे! राजा पयकी बळवंत, पर्जा सगळी सुखार; विद्यांत आनी सक्डांत कोण ना आमचे मुकार!” मेनुच्या काळजांत आनी मनांत हेब्रेव लोकाचेर आसचो ऋणात्मक मनोभाव आनी आपल्या ऐगुप्तिराजाचेर आसचो उंचलो मनोभाव दिसोन येता. ऐगुप्तिगार बळादीक, ते विद्यावंत, हरयेका कामांत मुकार, तांका सरासर मुकार रावतलो कोणय ना. सगळे राज बळवंत तशेंच सगळे प्रजा सुखा संतोसान जियेता. पुण हेब्रेवगार आपल्या गांवांत दुकोळ पडल्यार ऐगुप्तिराज्याक धांवोन येतात; खाण, मुस्तायकी, आसरो ऐगुप्तिराज्याचे मेळता मात्र न्हंय हेब्रेवगारांच्यो स्त्रीयो वांजडो जाल्यार ऐगुप्तिगारांच्या स्त्रीयेलागीं लग्न जावन भुरगीं करुन आपले कुटाम, राज्य वाडयतात. अशें आसल्यारी हेब्रेवगार आमकां गुलाम मानतात म्हळ्ळो रागिष्ट मनोभाव व्यक्त करता. भुरगीं नासताना बेजारायेन आसलेल्या साराबायेन आपली दासी आगारेक दुसरी पतीण करुन घेवन कटाम वाडोंवच्या खातीर भुरगें कर म्हण आब्रांवाक सांगताना ताका नेगार करुंक जाले ना. साराच्या आशे पर्माणें आगारे लागीं लग्न जावन अब्रांवाक इस्मायेल जल्मालो. ताका 14 वर्सां प्राय जाताना, सारान इसाकाक जल्म दिले. इसाकाच्या बर्या फुडारा खातीर आगारेक आनी इस्मायेलाक देशांतर धाडुंक सारान अब्रांवाक परातिले. आब्रांवान आगारे आनी इस्मायेलाक देशांतर धाडल. तरीहेब्रेवगार इजिप्तगारांक आक्मान करतात, खेंडतात, ते सावळे म्हणोन हल्के करतात, पार्की म्हण लेकतात म्हण मेनु थारेक सांगता. तवळ थारे मेनुक म्हणता, “इजिप्तगार अमोन-राची दिवळा बांदुन बोंब्या पुजा करतात, पुण हेब्रेवगार जिव्या देवाक आराधान करतात.” ते घडिये आब्रांव थंयसर पावता आनी चाक्रांचे संभाषण रावता. आब्रांव वोमतो पडोन देवाक मान करता. तवळ वयर थावन देवदुताचो ताळो अयकाता. तो आब्रांवाक म्हणता, “घे तुज्या एकल्याच पुताक इसाकाक आनी वच तूं देवाच्या दर्शनाच्या जाग्याक, थंयसर तुका दोंगर दाकवन दिता आनी त्या दोंगरा इसाकाची बली भेटय”. हें आयकुन आब्रांव दुखेस्त जाता. कशें आपल्याच पुताक कातरुन बलि भेटवची म्हण कळनासताना चिंतेस्त जाता. तरी देवदुताची आज्ञा पाळुंक तयार जाता. तो ताच्या चाक्रांक आपवन वोरवी आनी लांकुड घेवन मोरया पर्वताच्या मुळाक येंवक ताकिद दिता. आब्रांव आनी इसाक गाडवाचेर बसोन मोरया पर्वताच्या मुलाक पय्य करतात.

३.३ दुसरें थळ:

आब्रांव आनी इसाक मोरया पर्वताच्या मुळाक पावतात. आब्रांव इसाकाक रुका मुळाच्या सावळेंत विश्रान्ति घेंवक सांगता तरी इसाक पितेंच कळित नासताना थंयसरच आसच्या रुकांत पिकलेली कणेरंबी काडूंक वेता म्हणता. दोन दीस पय्य करुन इसाक सगळोच बावोन गेला. ताच्या दोळ्या भोंवर काळे मांडला, ओंट कर्पोन गेल्यात, ताळ्वेंत हुलोप येता. तो वोताक बावलेल्या कळ्या बरी दिसता. आब्रांवान आपले बाळपणार वोताक आनी धोवाक सगळ्यो राती पाशार केल्यात. उबगण तणार पडोन उदारो नेकेत्रांच्यो राशी ओळकोन नांव दितालो. हरयेक नेकेत्र उदेंवचो वेळ तो जाणासलो. अशें आब्रांव ताचो तर्नाटपणाचो उगडास काडतासताना ताचो चाकर थारे थंयसर खर्शेवन येवन पावता. वेळार पांवचे खातीर धांवोन येतास्ताना लांकडाची भोर्कुटी सकयल पडोन लांकुड सगळे सुटोन परत्यान बांदुन येंवक वेळ लागलो. देकुन तो खर्शेतालो. आब्रांव थारेक लांकुड देवेंवक आनी गाडवाक थंयसर बांदुंक अज्ञा दिता आनी आपुण इसाकाक घेवन दोंगराच्या तक्लेक वचोन भजन करुन पाटी येता म्हणता. इसाकाक खाण पीवन सेवुंक आब्रांव सांगता तरी आयलेले कार्ये सुफळ जाल्ले

उपरांतच आपुण खाण पीवन सेवता म्हणून इसाक आब्रांवाक सांगता. थारेक आनी मेनुक गोंवा भाक्यो करून दवरुंक सांगुन तो इसाकाक घेवन गोंगराच्या तकलेक भायर सरता. इसाकाच्या पाटीर लांकडाचो भरो दवरता, हें पळेवन चाकर विज्मीत जातात कित्याक म्हळ्यार आज म्हणासर इसाकाक असले कष्टांचे काम दिल्ले ना. ताका वरत्या मोगान कितेंच कष्ट सोसुंक मेळनातल्या बरी वरत्या जाग्रुतकायेन सांभाळ्ळा. आतां ताचे पाटीर लांकडाचो बोरो पळेवन कितें घडोन आसा म्हणोन चाक्रांक समजाले ना. थारे म्हणता, साराबायेक हें कळ्ळे जाल्यार ति कितली दुखेस्त जांवक आसा. कित्याक म्हळ्यार इसाका ती अपल्या जिवाच्याकी वर्तो मोग करता. के आयकुन मेनु म्हणता, तर आगारेचे दुखीक कितेंच मोल नांगी? तिका आनी तिच्या पुताक इसमायेलाक देशांतर धाडले. थंयसर खाण पीवन नासताना आपल्या दोळ्या मुकारच वळ्ळ्याच्या पुताक पळेवन ती कितली दुख भोगतासतेली? हांगासर दुसरे थळ अकेर जाता.

३.४ तिसरें थळ:

मोरया पर्वताच्या मातार आब्रांव लांकुड दाळून सारी मांडटा. इसाक निमाणो बोरो हाडून दिता. एदोळ म्हणासर काम करुन कळीअ नातल्ल्या इसाकाक ह्या दिसा लांकुड आपले पाटीर वावोवन पुरासाण जाल्ले. तो सगळेच थकल्लो. तरी तो आपल्या देवा खातीर हें सगळें सोसुंक तयार जाल्लो. आपणाक कष्ट जाता म्हणोन पाटी सरुंक ना. आपल्या बापायची हरयेक आज्ञा ताणें पाळ्ळी. थंयसर भेटवक शेळी नातल्ली पळेवन इसाक विज्मीत पावता. आब्रांव बली भेटवचे खातीर तलवार पाजता आनी ती तलवार पळेवन इसाकाची कूड कांपता. आब्रांवाचे वर्तन पळेवन अब्रांव खंतीन आसा, कसलोगी घुट लिपयता म्हणुन इसाकाक कळीत जाता.

कितें सांगुं, पुता, खंयची वोपार सोदूं;

घुट म्हण लेकिनासतां, आसातसो फोडूं?

म्हज्यान नजो केदिंच! विचारनाका अनीक;

शेळी दिसानामू, मारूं खंयचे प्राणीक?

लागीं ये तूं, बाळा.

इसाक आब्रांवाची उतरां आयकुन भियेता, आपणान कितेंच चूक केल्या तर आपणाक मार आनी बडय पूण असली शिक्षा दीनाका म्हणता. अब्रांव देवाची आज्ञा पाळुन आसा म्हण कळतच तो आपणाकच बली भेटवक आपले मन घट करता आनी म्हणता, 'तशें जाल्यार दादा, सोम्याची खुशी जांव'. इसाकाक भोगता आपणान कितें तरी चूक केल्या आसतेली देकुन प्रायश्चित करचे खातीर आपणाकच बली भेटवची वेळ घडी आयल्या आसतेली. इसमायेलाक आनी आगारेक देशांतर धाडुंक आपुणंच कारण. आपणाचे फुडाराचे विशीं चिंतुना सारान आगारे आनी इसमायेलाक देशांतराक धाडुंक सांगल्ले. ते खातीर देवान दिवची शिक्षा म्हणुन चिंता. ते घडिये आब्रांव आनी इसाक भावनात्मक जातात. सामान्य रीतीन बापाय पुताचे भावनात्मक संभाषण चलता. मोगाची उतरां आशार पाशार जातात. अकरेक आब्रांव इसाकाक लांकडाच्या सारियेर चडयता, दिंबियेर बसवन इसाकाचे हात पाटल्यान बांदता. इसाक आब्रांवाक आपले दोळे बांदुंक उलो दिता. आब्रांव इसाकाचे दोळे बांदता आनी आपल्या पुताक आदेव्स मागता. तलवार मारुंक जोकताना, एकाच्याणे देवदूताचो ताळो आयकाता. तो म्हणता, तुवें सोम्याची उतरां पाळ्ळिय, सोम्याक ना म्हणानासताना ताची आज्ञा पाळुंक तयार जालोय'. तवळ थंयसर एक बोकडेचे पील दिसता. इसाकाक सारियेर थावन उटोवन त्या बोकडेच्या पिलाक आब्रांव देवाक भेटयता. आकरेक देवदूत आब्रांवान देवाची आज्ञा पाळ्ळी देकुन ताची संततीची संतती सर्वय भागी जाताली म्हणता.

४. समाप्ती:

श्री लुवीस मस्करेनस हाणी रचलेले कविता-नाटक 'आब्रांवेचे यज्ञदान' एक उंचली कृती जावनासा. ह्या कविता-नाटकांत देवाच्या आदेशाखाल कसो आब्रांव आपल्या एकल्याच पुताची बली भेटवक तयार जाता, त्या वेळार आब्रांवन भोगचें दूक, कळवळे बोंव स्वाभावीक रीतीन वर्णीलां. थंयसर आसलेल्या जुदेव आनी मिस्री चाकरांचे संभाषण आनी त्या संभाषणांत चलचे तर्क बोंव उत्तम रीतीर मांडुन हाडला. इसाकाक बली भेटवक आब्रांव तलवार हातीं घेताना ताणे ताच्या हातालागीं उलंवची तीं उतरां वाचताना कसले धारूण काळिजय मोवाळांवक सकता,

"हाता म्हज्या, सांग तूं, आतां कितें करशी?"

पोसल्लोय व्होय तुवें, उकल्ललोय ताका

पुण तें खंयचेंय आतां मुकार हाडिनाका

तुवें ल्हानव्हड केल्लें बकडेचें पील सयतिय

कातरताना मुटीभितर कांपात कोयती

तर हा! तुज्या रगताक कितें करशी तूं सांग".

ह्या वोळियेंनी आमकां आब्रांवान भोगची दूख कळोन येता. सबार वर्सा उपरांत जलमाल्लो एकलोच पूत इसाक आनी आता त्या एकल्याच पुताक आपणाक पूजा करच्या निजा देवाक समर्पुंक ताका वर्तें कष्ट भोगता तरी ताचे लागीं दुस्री वाट ना. तो देवाच्या उतरांक खाल जाता. जो कोण देवाच्या उतरांक खाल जाता ताका देवाचे वर्तें बेसांव मेळता. बैबला प्रकार, अब्रांव देवाची आज्ञा पाळचे खातीर आपल्या एकल्याच पुताची बली भेटवक तयार जाता देकुन तो एक वर्तो मनीस जाता. पूण सार्के रीतीन पळयल्यार इसाक आब्रांवाचाकी वर्तो मनीस जांवक फावो कित्याक म्हळ्यार ताणे आपल्या बापायची आज्ञा पाळ्ळी. तो आपल्या बापाय खातीर आपणाकच बली भेटवक तयार जाता. तो कितलो भेयेल्यारी त्या जाग्या थावन आपलो जीव वांचुन घेंवच्याक थंय थावन पोळन धांवुना. धैरान थंयच राउन आपणाकच समर्पिता.

आधार ग्रंथ:

1. क्वाड्रस, स्टीवन. (2003). *साहित्य आनी विमर्सो*. मंगळूर: स्वप्न प्रकाशन.
2. मस्करेनस, लुवीस. (1987). *अब्रांवेचे यज्ञदान*. मंगळूर: प्रगती प्रकाशन.
3. रोड्रिगस, मेल्विन. (2007). *20व्या शेंकड्याच्यो कविता*. मंगळूर: कर्नाटक कोंकणी साहित्य अकाडेमि.